

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **M. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, pozemkový úřad Benešov, se sídlem Benešov, Poštovní 2079, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 9. 2004, č. j. 45 Ca 49/2004 – 8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel M. Š. st. se kasační stížností domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 9. 2004, č. j. 45 Ca 49/2004 – 8. Tímto usnesením byl odmítnut jeho návrh, jímž se domáhal proti žalovanému uložení zákazu dovolávat se platného rozhodnutí ve věci č. j. PÚ3144/91–1628/V ze dne 18. 1. 2002 a uložení příkazu zaslat dopis všem účastníkům restitučního řízení a Katastrálnímu úřadu v Benešově, v němž by žalovaný uvedl, že nezákonně a omylem vyznačil doložku právní moci ze dne 8. 8. 2003, a že tedy vyznačení právní moci je neplatné. Podle názoru žalobce se žalovaný vystavoval nebezpečí postihu za způsobenou škodu z nesprávného úředního postupu ve smyslu zákona č. 58/1969 Sb. Rozhodnutím výše uvedeným ze dne 18. 1. 2002 bylo rozhodnuto o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb. Dne 2. 2. 2006 bylo sděleno zástupcem stěžovatele JUDr. Zdeňkem Karfíkem, že jeho klient zemřel dne 20. 4. 2005. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 3. 2006, č. j. 4 Aps 1/2005 – 42, řízení o kasační stížnosti přerušil za účelem zjištění procesního nástupce zemřelého účastníka. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 Aps 1/2005 – 52, bylo rozhodnuto tak, že v řízení bude pokračováno se synem zemřelého M. Š. Usnesení nabylo právní moci dne 29. 6. 2006.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 23. 6. 2006 a poté usnesením ze dne 14. 8. 2006, č. j. 4 Aps 1/2005 – 60, vyzval žalobce, aby ve lhůtě do 15-ti dnů od doručení tohoto usnesení předložil do spisu plnou moc udělenou advokátu, který ho bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 9. 2004, č. j. 45 Ca 49/2004 – 8. Současně žalobce poučil o tom, že pokud nebude plná moc v uvedené lhůtě do spisu založena, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti usnesením odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Přípisem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2006, č. j. 4 Aps 1/2005 – 64, byla lhůta uvedená v posledně citovaném usnesení prodloužena do 30. 9. 2006.

Dne 29. 9. 2006 bylo na podatelně Nejvyššího správního soudu přijato elektronické podání žalobce, v němž sdělil, že kasační stížnost ve věci 4 Aps 1/2005 bere zpět. Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 6. 10. 2006 sdělil žalobci, že k účinnosti zpětvzetí kasační stížnosti je třeba, aby toto podání bylo učiněno v písemné podobě a také bylo podepsáno. Podání v elektronické formě (pokud není podepsáno elektronicky podle zvláštního zákona) musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. Stěžovatel byl tedy požádán o to, aby zpětvzetí kasační stížnosti učinil písemným podáním a toto podání podepsal.

Uvedený přípis Nejvyššího správního soudu byl vyzvednut stěžovatelem na poště dne 25. 10. 2006, avšak považuje se za doručený dnem 13. 10. 2006, (dne 10. 10. 2006 byl uložen - § 50c odst. 4 občanského soudního řádu za použití § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“). Na uvedený přípis Nejvyššího správního soudu stěžovatel do vydání tohoto usnesení nereagoval. Za této situace nutno vycházet z toho, že zpětvzetí kasační stížnosti v té podobě, jak ho učinil stěžovatel, není účinné (§ 37 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto zkoumal další podmínky řízení o kasační stížnosti stěžovatele a dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky řízení ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že není dána podmínka předepsaná ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel nedoložil, že by měl vysokoškolské právnické vzdělání a na výzvu soudu ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (viz. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Azs 9/2003 – 19).

Nedostatek zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti brání jejímu věcnému vyřízení. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebylo odstraněn. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovení § 120 téhož zákona odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu